

'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'

'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'

'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'

'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'

'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'

'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'
 'at' i q'at' i q'at' i q'at'

3.

Boer jeg paa den nøgne Strand,
 Paa en Holm, fuld af Eg, mellem rullende Bølger,
 Hvor en Fuglehær paa Vand
 Sild og Brisling og Morten forfølger,
 Drak jeg mig en Fiskebræt,
 Fuld af Mogn, saa min Baad var paa Bei til at synke:
 Naar jeg da er glad og mæt,
 Lad den Gjerrige længe nok klynke!
 Een Ret nok paa Nøisomheds Bord —
 Fisken svømme! — det var ei Ord!
 Derpaa drak jeg mig et Glas,
 Sang og drak Fiskeriernes Flor!

4.

Sjunger Bjerg, og Dal, og Strand!
 Guld af Bjerg, Brød af Dal, fuld af Fiske fra
 Stranden!

Lad saa Øsen drikke Vand!
 Skjenkter Vinudi Glasfet til Nanden!
 Norges Land er ingen Ør!
 Glæden fødes og der udaf selve Naturen;
 Bæve, hvo, som vil, en Tyrk!
 Sidde tørstig, og vranten, og sturen!
 Paa Norges Hæder og Held,
 Gaa om Dal, om Strand, og om Fjeld:
 Alting blomstre for Enhver,
 Som vort Land og vort Selskab har kjær!

1824

N: 146

Trende

Rational = Sange.

Den Første:

[Bjerregaard, Henrik Anker]
 Sønnen af Norges det ældgamle Rige.

Den Anden:

[Wolff, Simon Olaus]
 Hvor herligt er mit Fødeland.

Den Tredie:

[Brunn, Johan Nordahl]
 Boer jeg paa det høie Fjeld.

V box 7:192

Trondhjelm. Trykt af E. N. Hoeg.

1824 se Thomsen d. 17. juni 1824

De hellige Skriftens Ord
 som er Guds Afsending
 til os alle, og som vi
 alle bør at holde fast
 ved, og som vi alle
 bør at lytte til, og
 som vi alle bør at
 gøre som Guds Ord.
 Amen.

De hellige Skriftens Ord
 som er Guds Afsending
 til os alle, og som vi
 alle bør at holde fast
 ved, og som vi alle
 bør at lytte til, og
 som vi alle bør at
 gøre som Guds Ord.
 Amen.

De hellige Skriftens Ord
 som er Guds Afsending
 til os alle, og som vi
 alle bør at holde fast
 ved, og som vi alle
 bør at lytte til, og
 som vi alle bør at
 gøre som Guds Ord.
 Amen.

De hellige Skriftens Ord
 som er Guds Afsending
 til os alle, og som vi
 alle bør at holde fast
 ved, og som vi alle
 bør at lytte til, og
 som vi alle bør at
 gøre som Guds Ord.
 Amen.

De hellige Skriftens Ord
 som er Guds Afsending
 til os alle, og som vi
 alle bør at holde fast
 ved, og som vi alle
 bør at lytte til, og
 som vi alle bør at
 gøre som Guds Ord.
 Amen.

Om Kloden roffes end, dets Fjælde
 Skal Stormen dog ei kunne fælde,
 Som Bauta end de skulle staae,
 Og vise, hvor vort Norge laae!

Boer jeg paa det høie Fjeld,
 Hvor en Fin skjød en Neen med sin Nissel paa Skien,
 Hvor der sprang et Kildevæld,
 Og hvor Nyperne pladsted i Rien.
 Jeg med Sang vil mane frem
 Hver en Skat, som laae skjult udi Klippernes Nister.
 Jeg er glad og rig ved dem,
 Kjøber Vin og klarerer Udgifter!
 Klippens Top, som Granen bær,
 Muntre Sjeles Fristad er;
 Verdens Tummel nederfor
 Til min styhøie Bolig ei naer.

Boer jeg i den lave Dal,
 Hvor en Elv løber let gjennem skovrige Sletter,
 Hvor Løvhytten er min Sal,
 Hvor den vorende Grøde mig møtter,
 Hvor de muntre Faar og Lam
 Trikke om, nippe Løv, og hvor Oxene bøge,
 Leer jeg høit ad Modens Kram
 Og ad Rentet, som Rigdom forsøge.
 Fra min lave, rolige Dal
 Seer jeg mange Mægtiges Fald,
 Sidder paa min Tue tryk
 Og udtømmer en Gledstabspokal!

